

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Ямбол, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Петранка П. Кирова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Д. Ив. Д.
като разглежда докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232300600150 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното

Производството е реда на чл. 313 и сл.от НПК.

Образувано е по протест на Районна прокуратура- Ямбол, против присъда № 260000/10.02.2023г.постановена по нохд № 36/2019г.по описа на Районен съд- Елхово.

С обжалваната присъда подсъдимият В. Я. В. е признат за невиновен, в това **.**.****г. около 22 часа в с.*****, обл.Ямбол на ул.“***** *****“ №**, действайки в съучастие с неизвестен извършител, като извършител да се е заканил с убийство спрямо В. В. В. и тези закани да са възбудили основателен страх у В. В. за тяхното осъществяване, поради което и на основание чл.304 НПК е оправдан по предявеното му обвинение по чл.144 ал.3, вр.ал.1 НК.

Отхвърлен е като неоснователен и недоказан предявеният от В. В.

против подс.В. В. граждански иск за заплащане на сумата от 5 000лв.представляваща претендирано обезщетение за причинени от престъплението неимуществени вреди, ведно със законната лихва считано от датата на увреждането.

С присъдата съдът се е разпоредил и с приложените по делото веществени доказателства.

В протеста се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на процесната присъда. Твърди се, че изложената фактическа обстановка в обвинителния акт е доказана на съдебното следствие, поради което съдът е следвало да осъди подсъдимия по предявеното му обвинение. На това основание се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подс.В. да бъде признат за виновен в извършване на престъпление по чл.144 ал.3, вр.ал.1 НК. Депозирано е и допълнение към въззивния протест, който преповтаря доводите в протеста.

Депозирано е писмено възражение от подсъдимия, чрез защитника му, с което се оспорва протеста и се излагат подробни съображения относно правилността и законосъобразността на присъдата.

Участващият по делото прокурор от Окръжна прокуратура-Ямбол не поддържа протеста, като счита присъдата за правилна, законосъобразна и обоснована. На това основание прави искане същата да бъде потвърдена.

Въззиваемия- подсъдим участва лично и със защитник адвокат Д. Д., чрез който оспорва протеста и прави искане да се потвърди първоинстанционната присъда.

Въззиваемият граждански ищец и частен обвинител участва в съдебно заседание, чрез повереник адвокат Д. Д., чрез който се присъединява към доводите в протеста за неправилност на присъдата.

Окръжен съд- Ямбол след като обсъди доводите в протеста, пледоариите на защитника на подсъдимия и на повереника на гражданския ищец и частен обвинител и заключението на прокурора, съгласно правомощията си по чл.312 и чл.313 от НПК, извърши цялостна служебна проверка на обжалваната присъда приема следното:

Протеста е процесуално допустим, тъй като е подаден в срока по чл.319 ал.1 от НПК и от надлежна страна. Разгледан по същество същия се явява

неоснователен по следните съображения:

Районният съд е направил подробен, пълен и обоснован анализ на събраните доказателства, анализирайки доказателствата както поотделно, така и съпоставени с останалите доказателства. Изложил е убедителни мотиви кои доказателства се кредитират и кои се отхвърлят, като поради липса на оспорване и несъгласие от страна на прокурора съдът намира за ненужно да преповтаря анализа на доказателствата, които се споделят напълно от проверяващата съдебна инстанция.

Направените правни изводи на районният съд за недоказаност на обвинението са правилни, законосъобразни и обосновани и въззивната инстанция напълно ги споделя.

Против въззиваемия- подсъдим В. В. е предявено обвинение за престъпление по чл.144 ал.3, вр.ал.1 от НК, затова че на **.**.****г. около 22 часа в с.*****, обл.Ямбол на ул.“***** *****“ №**, действайки в съучастие с неизвестен извършител, като извършител се е заканил с убийство спрямо В. В. В. и тези закани са възбудили основателен страх у В. В. за тяхното осъществяване.

Както правилно е приел районният съд съгласно разпоредбата на чл.303 ал.2 НПК подсъдимия следва да се признае за виновен само тогава когато обвинението е доказано по несъмнен начин, което в настоящото дело не е налице.

Правилно и обосновано е прието, че от събраните доказателства на съдебното следствие и приобщените доказателства на досъдебното производство, при спазване разпоредбите на НПК не може да се направи безспорен и несъмнен извод, че подсъдимият е извършил инкриминираното му деяние.

Безспорно е установено, че извършителите на деянието са били двама мъже, с качулки на главите и маски, а единствения очевидец е пострадалия св.В. В., който обаче не е разпознал лицата, както и не е разпознал гласа им. Същия сочи в показанията си „Не мога да кажа дали е познат глас..., Не ги видях, тъй като бяха с маски и качулки..., не съм сигурен за хората, но съм сигурен, че е била колата им спряна.“ Самият пострадаел изразява съмнение и сочи, че мисли, че няма кой друг да е.

Твърдението на участващия по делото прокурор за доказаност на

авторството, тъй като от автомобила собственост на св.Ю. В.- брат на подсъдимия л.а. „****“ с рег.№ * **** ** е иззета метална палка, с която е нанесен побоя над св.В. В. не кореспондира със събраните доказателства. Св.В. В. сочи, че единия от нападателите му е нанесъл удари с гумена палка в областта на краката, а иззетата от автомобила на св.Ю. В. е иззета метална палка и то три дни след деянието, в отсъствие на собственика и без изземване на дактилоскопни следи или ДНК материал от палката.

Следващата посочена от прокурора косвена улика относно авторството на деянието е заключението на видеотехническата експертиза, от която се установява, че процесния лек автомобил „****“ е минал през с.***** на инкриминираната дата и време. Този факт се признава от подсъдимия като сочи, че действително е минал през с.***** с автомобила на брат си, но това е станало, тъй като за да отиде от гр.***** /където живее/ до с.***** ***** /където се намират стопанските постройки, в които отглежда крави/ следва да премине през с.***** и че това е единствения възможен път. Тези негови обяснения кореспондират с показанията на св. Ж. Т., който сочи, че инкриминираната вечер подсъдимият го е посетил в стопанския двор в с.***** *****.

Посочените от обвинението свидетели Г. Г., Н. П. и И. Р., които са видели пострадалия непосредствено след деянието не установяват и доказват по никакъв начин, че подс.В. В. е автор на вмененото му престъпление.

Въззивният споделя изводите на първата инстанция, че събраните на съдебното следствие косвени улики не съставляват в своята съвкупност система от факти, които да водят до извод за авторството на деянието в лицето на подсъдимия, който да е единствено възможен и изключващ всички останали. По делото не е налице и нито едно пряко доказателство уличаващо подсъдимия като извършител на престъплението.

Споделя се изводът на първата инстанция, че с оглед императивната разпоредба на чл.103, ал.1 от НПК обвинението следва да се докаже по несъмнен начин от разследващите органи и прокуратурата, което очевидно не е сторено по настоящото дело. В тази насока е и становището на участващия на въззивната инстанция прокурор от ОП-Ямбол, който не поддържа протеста на районната прокуратура и напълно споделя изводите и аргументите на първоинстанционния съд.

Съдът не би могъл да се произнесе по конкретни доводи в протеста, тъй като такива липсват. В протеста се сочи единствено, че обвинението е доказано и че съдът не е анализирал правилно събраните доказателства и съответно е направил необоснован извод за недоказаност авторството на деянието. По съображенията изложени по-горе въззивният съд намира тези твърдения за неправилни нямащи отношение към мотивите на протестиращия съдебен акт. Съдът е допуснал и събрал всички поискани от страните доказателства, в това число и от прокурора, след което е направил пълен анализ на същите, дори и на неотнositимите такива, правилно и обосновано е стигнал до единствено възможния извод, че по делото не са налице доказателства от които да се направи единствено възможния правен извод, че подсъдимият В. В. е автор на инкриминираното му престъпление по чл.144, ал.3, вр.ал.1 НК.

След като подсъдимият е оправдан по предявеното му обвинение правилно е отхвърлен като недоказан и предявеният от В. В. против подсъдимия граждански иск за обезщетяване на причинените му от престъплението неимуществени вреди.

По изложените по-горе съображения въззивната инстанция в настоящия съдебен състав намира постановената оправдателна присъда по отношение на В. В. за правилна, законосъобразна и обоснована и като такава следва да бъде потвърдена. В протеста не се излагат никакви допълнителни доводи, които да водят до отмяна на оправдателната присъда и постановяване на нова осъдителна такава.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК, Окръжен съд - Я м б о л ,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260000/10.02.2023г.постановена по нохд № 36/2019г.по описа на Районен съд- Елхово.

Решението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____